

LA ESPERO

ORGAN FÖR ESPERANTO-
RÖRELSEN I SVERIGE

UTGIVEN AV GEFLE
ESPERANTOFÖRENING

Novjara numero
1914

Redaktör:
R. PEHRSSON

Ansvarig utgivare:
W. WAHLUND

Lösnummer 10 öre.
Årsprenumeration 1:20 kr.
Annonspris 5 öre pr mm.

Bonan, felican Nov-
jaron ni deziras al
ĉiu legantoj.

La redakcio.

Till ett de blinda espe- rantisternas nummer

ha vi ämnat föreliggande nummer av »La Espero». På grund av det begränsade utrymmet har det måhända ej blivit så rikhaltigt och fullständigt som vi önskat, men tack vare tillmötesgåendet från den man, som mer än någon annan verkat för Esperantos spridning bland de blinda, redaktör Harald Thilander i Stockholm, »en profet bland de blindas folk», som hans kamrat i ödet, den blinde författaren och esperantisten John Bergh, kallat honom, har det lyckats oss erhålla en del värdefulla bidrag av flere av nordens förnämsta blinda esperantiska författare, som säkerligen skola fångsla läsarens intresse. Hur tilldragande är icke t. ex. den lilla berättelsen »La Sturno» av redaktören för den norska blindtidningen »Budstikke», J. Wulff? Och kan man väl finna en dråpligare berättelse än W. Münnichs »La Porka Kapo»? Det är idé att lära sig Esperanto, bara för att kunna läsa den! Och John Berghs vackra »Esperantista Marŝo» liksom red. Thilanders översättningar »Fido» och »La blua malproksimo» vittna om ett sinne för poesi, som är mindre vanligt.

Där Esperanta Ligilo tryckes.

I mitten synes redaktör Thilander själv, till vänster sekreteraren fröken Karin Höjer, (även hon blind) och till höger red. Thilanders medhjälpare vid tryckningen. — Sedan tidningen övertogs av red. Thilander har den fördubblats till sitt omfång och omfattar nu 28 sidor i stort format med ett synnerligen trevligt yttre.

Sedan länge har man arbetat på att införa Esperanto bland de blinda. Så har t. ex. i Frankrike prof. Th. Chart i flera år utröttligt arbetat härför, och av honom grundades även de blindas egen tidning »Esperanta Ligilo» (Esperantiska föreningsbandet), tryckt i Braille-tryck. I början av år 1913 övertogs redaktörskapet för denna av Harald Thilander. Och någon lämpligare på denna post ha de blinda esperantisterna ej kunnat få, som mer hängivet, mer entusiastiskt och mer oförtröttligt ägnat sig åt sin sak: de blindas förening medelst det internationella hjälpspråket.

Men det behövs icke blott entusiasm för att trycka en tidning; det behövs även pengar, och i synnerhet

för en sådan som denna, och när det gäller att sända omkring den till alla land, ställer det sig för de blinda långt ogynnsammare än för andra, genom deras tidningars och böckers oundvikliga skrymmande omfattning och tyngd. Det finns enligt av Thilander uppgjord förteckning f. n. över 1000 blinda esperantister, men av dessa ha många ej råd att prenumerera på sin egen tidning, hur gärna de än vilja. Här är ett fält för allmänheten att träda emellan. Redan nu finnes det i Sverige en del personer, som förbundet sig att för att en eller flera blinda skola få tidningen betala den med 5: — kr. per årgång. Men ännu äro många utan. Tänk på saken!

R. P.

Behovet av ett världs- språk.

»Då jag lämnade Europa, tänkte jag, att jag även lämnade det största behovet av ett internationellt hjälpspråk bakom mig, ty finner man icke på hela nord-amerikanska fastlandet engelskan fullt tillräcklig?» Så skriver i ett av de senaste numren av »British Esperantist» Mr. H. Bolingbroke Mudie, en av Londons mest kända esperantister, med anledning av en resa genom Kanada, som han nyligen företagit. Han finner emellertid förhållandet vara alldeles omvänt; redan från det ögonblick han stiger i land möta honom den babyloniska förbistringens svårigheter. Dessa övervinnes emellertid lätt, tack vare de esperantister, Mr. Mudie nästan överallt träffar på.

Mest anmärkningsvärd finner han präriens kosmopolitiska befolkning. »Det är sällsynt att möta två personer av samma nationalitet efter varandra. Alla äro naturligtvis i början mycket besvärade — i synnerhet under de första åren — av språkolikheten. På grund av denna ha landsmännen en ovillkorlig benägenhet för att sluta sig tillsammans i grupper, i st. för att gå upp i varandra. Tusentals galizier arbeta sida vid sida med finnar, svenskar, norrmän, ryssar o. s. v. Frukthandeln kontrolleras till större delen av greker. Kineserna äro »tvätterskor» och grönsaksodlare; italienare och, i brittiska Kolumbia, hinduer äro järnvägsbyggare. Skoputsarna fann jag vanligen vara syrier eller t. o. m. ungrare. Men märkligast i denna brokiga samling äro skottarna. Överallt finnas de och trivas, och de skrattade gott, när jag liknade Kanada vid ett litet Skottland.

Aldrig skall jag kunna nog tacka de många vänner, jag fann på min väg, för deras många tjänster och vänliga tillmötesgående. Jag kan endast försäkra, att för mig, som dock börjat bli van vid underbara resor, är denna resa den underbaraste.»

Samideanoj!

Abonu "La Espero"

Vi måste arbeta och hoppas!

»En la mondon venis nova sento,
Tra la mondo iras forta voko.»

»Med hjälp av ett konstgjort internationellt språk utbreder man den sanna civilisationen, och på detta sätt underlättas, om icke möjliggöres, förbrödringen och freden mellan nationerna.»

Dessa ord uttalade den store skolreformatorn J. A. Komenius redan år 1641 i sitt filosofiska verk »Ia lucis». Dessa ord, uttrycket för den idé, som entusiasmerat alla dem, som sysselsätta sig med världsspraksidén, känna även vi till. De uttrycka stora för mänskligheten viktiga idéer, förbrödring och fred, och med dessa uppdragas esperantismens idé. Vi se ju även, att där civilisationen är störst, där är också Esperantorörelsen starkast. Och om vi något litet försöka jämka på gardinen till den oklara framtiden, så skola vi där säkert skönja förbrödring och fred. Det är också naturligt, att vår sak befrämjar icke endast dessa idéer utan även varje god idé av internationell betydelse.

Den praktiska nyttan övergår alltid den idéella. På annat sätt är det omöjligt förklara, att världsspraksidén, fastän man redan år 1641 förstod dess betydelse, icke förrän i slutet på nittonde århundradet blivit föremålet för allvarigare ansträngningar. Icke förrän nu, då människorna icke längre kunna reda sig utan ett internationellt språk, då behovet av ett sådant är ständigt växande, har man börjat arbeta för denna idé. Och jag tror, att icke endast den idéella utan även tanken på den kommande stora praktiska nyttan har entusiasmerat dr Zamenhof att använda sitt geni, hela sitt liv för denna idé.

Vi veta ju med visshet, att vår sak kommer att förverkligas, ty nödvändigheten av ett internationellt språk växer ju dagligen, och vi tro, att ingen förnuftig person, som studerat Esperanto, kan tvivla på dess framtid. Men när det blir, det beror på *hur vi arbeta!* Därför: *arbeta och hoppas!*

E. Adamsson.

Esperantista marŝo.*

Sub standardo nia verda, kara,
flirtetanta gaje super ni,
la frataro paca kaj homara
ĉiam kreskas pli kaj pli,

Marŝas ĝis la alta, nobla celo
de tutmonda, interfrata pac',
kaj la brilo de la verda stelo
gvidos ĝin tra ĉiu spac'.

Malgraŭ krioj de la malamiko,
resonantaj moke ĉirkaŭ ni,
nia alta amo kaj etiko
iam venkos tie ĉi.

Tiam ĉesos premo kaj milito,
kaj la sango ne verŝiĝos plu,
sed la sankta esperant-spirito
regos dolĉe kaj sen bru'.

Marŝu ni! Marŝu ni!
Kuraĝe nur antaŭen!
Marŝu ni! Marŝu ni!
Kuraĝe ĝis la cel'!

John Bergh.

Esperantopremien.

— Pappa, vid skolterminens slut har borgmästaren beslutat skänka 500 fr. som premie till den lärjunge, som är skickligast i Esperanto.

— Min son, om du erhåller denna premie, så skall du tillsammans med din lärare få besöka den nionde Esperantokongressen i Bern.

Jag arbetade flitigt, och mycket var det som sporrade mig att studera breven från de belgiska och schweiziska kamrater, med vilka jag korresponderade på Esperanto. De skrevo till mig: »Käre vän, om en liten tid skola vi andas samma luft, denna särskilda luft, som blåser genom Esperantolandet, som värmer hjärtat och lyfter själen».

I samma skola hade jag en medtävlare, som vid vissa tillfällen var mig överlägsen och mot vilken jag hade en känsla av — skall jag våga tillstå det? — en känsla av oövervinnerligt hat.

Dagen före premieutdelningen meddelade läraren mig i hemlighet, att jag ovillkorligen måste närvara vid utdelningen, ty borgmästaren

* Musik till »Esperantista marŝo» kan erhållas hos red. H. Thilander, Majorsgatan 12, Stockholm.

önskade själv överlämna premien till den utsedde. I sanning har jag aldrig upplevat ett lyckligare ögonblick.

Ute på skolgården före utdelningen var jag så glad, att min medtävlare med darrande röst frågade mig: »Vet du resultatet av tävlingen?» — »Jag är den som får lagerkransen», svarade jag oartigt. Vid dessa ord bleknade min kamrat, började gråta, under det han mumlade: »Ack, mor, hur skall det gå med oss?» Medlidsamt frågade jag honom, varför han var så bedrövad. Först skakade han på huvudet och sade ingenting, men slutligen sade han till mig: »På ett år har mor icke kunnat betala hyran, och endast mot den säkerheten, att jag skulle vinna premien, har värden tillåtit oss vänta därmed tills nu... I dag sade han i ovänlig ton till min mor: »Om jag i morgon icke erhåller betalning för hyran, så kastar jag edra möbler genom fönstret!» — »Gråt ej längre», utropade jag och sprang genast till skolföreståndaren för att bedja honom giva de 500 fr. till den olycklige.

Mycket överraskad blev jag, när borgmästaren efter sitt tal, tillade: »Jag har lovat giva en premie till den som visat sig skickligast i Esperanto, men nu måste jag giva tvenne premier, ty två elever ha gjort sig förtjänta av en dylik.»

När han lade sedeln i min hand, kysste han mig varmt och viskade i mitt öra: »Dubbla lyckönskningar, du godhjärtade yngling!»

Översatt av E. Adamson.

Esperantokurs pr korrespondens.

Genom tidningen Såningsmannens förmedling har i dagarna börjats en korrespondenskurs i Esperanto, i vilken f. n. ett 60-tal personer deltaga. Kursen ledes av hr O. W. Hjærtstedt, *Kristinehamn*. För några år sedan gavs en liknande kurs, även denna gång genom Såningsmannens förmedling, och deltog då över 600 personer i kursen. Även personer, som icke äro prenumeranter å Såningsmannen, få deltaga i kursen, men få dessa betala 2 kr. i kursavgift under det avgiften för Såningsmannens prenumeranter är 1: 50. Deltagare erhålla gratis ordbok och språklära (boklädspris 1 kr.) Kursen består av 5 brev.

Sveda kroniko.

Borås.

Grupo Esperantista de Borås nun serioze rekomencis sian laboron post la somero. London la 13:an de novembro la klubo aranĝis kunsidon kaj samtempe ekspozicion de Esperantaj: poŝtkartoj kaj leteroj, libroj kaj gazetoj, k. t. p. de ĉiulando. S-ro Roesel, la energia prezidanto de la klubo faris interesigan paroladon pri Esperanto. Al la kurso, kiu komencis la 10:an de novembro, anoncis sin pli ol 30 partoprenantoj, el kiuj 10 sinjorinoj kaj kelkaj gimnazianoj. La kurso okazas ĉiulunde en kafejo Manhem. — Oni ankaŭ intencas baldaŭ malfermi kurson por la pli lertaj klubanoj, en kiu nur Esperanto estos parolata.

Gefle.

La 8:an de dec. 1913 okazis en la salono de »Södermalmstorg» parolado antaŭ la Gefle'aj bontemplanoj de Einar Adamson pri la temo: »La eltrovo de Esperanto, ĝia signifo kaj prosperoj». Post la parolado la amatora klubo de la esperanta societo »Juna Espero» ludis ~~svedan tenison, ĉion kun prospero.~~ La parolado kiel ankaŭ la ludado estis multe aplaudata.

Ĉiam antaŭen.

Norrköping.

Karaj samcelanoj!

Estas longtempe post nia lasta leterkunveno. Sed mi ne estas mallaborema. Mia instruado inter la membroj de »La Esperanta Stelo I» estas nun farita kaj ili estas en fervora korespondado kun samideanoj en multaj landoj. Mi estas ĝoja, ke mia malgranda laborado havis tiun ĉi belan rezultaton. Nia dua grupo, »La Esperanta Stelo II», grandigas, kaj ĉiuj la membroj estas tre interesataj. Mi intencas en januaro 1914 fari provon de pli granda laborado. Mi esperas, ke Esperanto ankaŭ en Norrköping pruvos sian multvaloran uzadon. Mi volas baldaŭ scigi vin pri la afero.

Mi volas ankaŭ al ĉiuj amikoj kaj samideanoj sendi la plej bonan novjaron saluton de mia kara »La Esperanta Stelo». Via

Leander Tell.

Sollefteå.

Esperantister och Esperantointreserade i Sollefteå, som önska återuppliva platsens »Klubo Esperantista», uppmanas sätta sig i förbin-

delse med hr E. Edström, ordf. i föreningen.

Stockholm.

Stockholma Laborista Esperanto-grupo nun komencis sian vintran laboron. La unua farajo estis komencigi kurson, kaj estis elektata kiel aranĝanton kaj gvidanton nia sekretario, s-ro John Johansson. La nova kurso komencis la 24:an de novembro. Ĝin sekvas, kun granda intereso, 15 partoprenantoj el ambaŭ seksoj.

Esperanto sukcesas!

Joĉjo.

Tidaholm.

De antaŭ kelka tempo ekzistas en Tidaholm, la novnomita urbo, vigle kaj energie laboranta Esperanto-klubo, kies membroj nun studegas Esperanton.

Ĝia estraro estas:

V. Hante, prezidanto;

Henning Blomberg, kasisto;

Ragnar Ljunggren, Helidsvägen 2, sekretario.

Antaŭen, Tidaholmanoj, samideanoj!

La gazetaro.

Jämtlandsposten de la 22-a de nov. enhavas longan artikolon pri la nova verko de pastro Serišev pri Siberio, citante la antaŭparolon de la interesa libro. La artikolo estas skribita de nia fervora samideano Theodor Nilsson.

Averto.

Ne kuraĝu iri sur la strato, sed atentu ĉiam la terurojn, kiuj tie regas sen kompatoj kaj al ni permesas nur veturojn.

Ne piediranto sur pavimon paŝu kun aventuremo spita, ĉar la strato ne toleras krimon kontraŭ sia leĝo neskribita.

Brava biciklisto devas esti ĉiam preta uzurpanton puni kaj la stratan juron manifesti.

Nek 'bilistoj volas iam cedi sian regnon, la »liberan» straton, sed kun plenpotenco ĝin posedi.

X.

Buŝflutante mi ripetadis la strofojn, unu post la alia, kaj la sturno laŭpove kun granda pacienco provis imiti ilin. Kelkafoje estis al mi plezure ŝajni, ke mi forgesis nian okupon; sed tion ne toleris mia malgranda amiko. Kiam ŝajnis al Pip, ke mi atendis tro longe, ĝi mem komencis kaj energie sciigis min, ke »Dio devis gardi la reĝon». Ho, kiel saĝa ĝi estis, la kara besteto! Ofte kun ĝojo kaj miro mi estis aŭskultinta la gajan, ĉarman kanton de la sturnoj; sed, se oni estus dirinta al mi, ke ili posedas kapablon ellerni tutan melodion, tion mi ne estus kredinta; Pip tamen donis al mi la kredon en manojn.

Alveninta estis la luma kaj benita printempo, la sezono de sopiroj kaj espero! — Kio ran? — Ĉu Pip eksopirus al siaj malnovaj kamaradoj, al la verdaj arboj, al la libereco? Se jes, ĉu ne estus peko se mi malhelpus ĝiajn dezirojn — kompreneble! — Mi do malfermis la kaĝon, kaj mi malfermis la fenestron, kaj tuj, kiel vento, Pip flugis al la fenestra enkadraĵo, kie ĝi maltrankvile saltetis ĉirkaŭen, insiste rigardante min, kvazaŭ ĝi volus demandi: »Ĉu Vi permesas al mi fari malgrandan ekskurson?» Ridetante mi ekbalancis la kapon, kaj je tiu ĉi signo ĝi malaperis en la ĝardenon por reveni post kelkaj minutoj. Dum la sekvanta semajno la sturno ĉiutage vizitis la ĝardenon, kaj ĝiaj ekskursoj iom post iom plilongiĝis, ĝis fine en iu bela mateno mia malfidela amiko forflugis kaj ne plu revenis.

»Maldanko estas la rekompenco de l' mondo», mi pensis, kaj ekĝemante mi metis la kaĝon en la kelon.

La tempo pasis; ni denove estis en la fino de l' somero, kaj mi preskaŭ estis forgesinta la tutan okazintaĵon. Tiam, iun belan tagon, kiam mi sidis ĉe mia skribotablo, Pip, mia propra kara Pip, flugis en la ĉambron kaj sidiĝis sur mian ŝultron. Ĝi fiksis siajn klarajn okulojn jen sur min, jen sur tri sturnojn, kiuj estis ĝin akompanintaj sed modeste restis en la fenestro. Estis ĝia familio, mi konjektis, ĝia edzino kaj filoj. Kiam ni dum kelke da tempo reciproke estis ĝuintaj la ĝojon de l' revido, Pip flugis al la fenestro, kaj nun okazis la plej mirinda el ĉio, kion mi iam spertis. La kvar sturnoj sin ordigis laŭ rekta linio, kaj turnante la bekojn kontraŭ mi, ili subite eksonigis: »Gardu la reĝon, Di'» — multvoĉe.

Pristagaren.

Översättning från Esperanto.

(Forts.)

En dag kom sonen intrusande i stugan och ropade: — En ny idé, mamma! En ny idé! Jag har en utmärkt plan att förvärva rykte och pengar.

— Så många planer, så många planer du har, Robert, sade modern leende. — Nå, vad har du för plan nu?

— Jo, svarade han, man annonserar här i tidningen om en litterär pristävling vid den internationella Esperanto-kongress, som skall hållas i L. om fyra månader. För den bästa berättelsen på tusen ord ger kongressen ett pris av 400 kronor. Jag skall skriva den berättelsen, mamma, jag skall taga detta pris; jag skall bli pristagaren!

— Men, käre gosse, vad skall du välja för ett ämne?

— Jag själv skall vara ämnet. Jag skall beskriva mitt eget liv.

Mer otåligt än vanligt väntade hon på att han skulle komma hem dagen därpå, ty hon var nyfiken angående berättelsen, som han tänkte börja den dagen. Kvällsvården stod på bordet, tekastrullen stod på spisen, hon själv stod vid dörren och tittade ned i dalen.

Och han kom. Icke visslande, och utan att med ett rop hälsa henne och utan att springa fram ur skogsdungen mot henne med ett leende på sina läppar, kom han, utan utsträckt på en bår — död. Hon såg de fyra gruvarbetarna långsamt närma sig, bärande mellan sig en tung börda, och vid första ögonkastet förstod hon allt. Hennes hjärta förstenedades, färgen flydde från hennes läppar, men hon gav ej till något rop. Sannolikt hörde hon icke arbetarens ord, när denne skyndade fram till henne och med darrande röst sade: Er Robert är död, dödad i gruvan.

— Bär in honom, uppmanade hon dem. — Lagg honom här. Tysta lydde de henne. — Lämna mig, så är ni snäll, sade hon, och de avlägsnade sig, och hon stängde dörren efter dem.

När de medlidsamma grannkvinnorna strax därpå kommo till stugan, avböjde hon stilla deras hjälp och sade: — Lämna mig ensam med den döde. — Och när prästen anlände, lät hon honom ej komma in i huset: — Böner komma ej att väc-

ka honom till liv igen. Lämna mig ensam. — Och till gruvfogden, som kom för att beklaga henne, sade hon lugnt: Ni kommer för sent; lämna mig ensam.

På två dagar kom ingen till stugan. Därefter kommo grannarna, buro ut liket och begravde det på den närbelägna kyrkogården. Utan att säga något, utan att gråta, utan att klaga, åsåg modern allt. Blek som en marmorstaty var hon och så tyst...

Snart blir hon vansinnig, om hon ej får gråta, sade de, som sågo henne, och skakade på huvudet och ledde henne hem.

Lugnt men bestämt vägrade hon att låta någon komma in i stugan till sig. — Jag är nu ensam; ensam skall jag lida, sade hon. Dagar gingo och ingen såg henne. Lik en som vandrar i sömnen, tillbringade hon sina dagar.

(Forts.)

Lättaste sättet

att prenumerera på i Frankrike utkommande ~~tidningar och tidskrifter~~, är att göra det genom postverket. Priset ställer sig därvid minst lika billigt, som vid prenumeration på något annat sätt, och man får då häftena hemburna tillsammans med sin övriga post. *La Revue* kostar vid sådan prenumeration 5 kr. 10 öre för helt år. För sådana tidningar, som ej finnas införda i den särskilda tidningstaxan, bör vid prenumerationen uppgivas förlagets eller expeditionens namn och adress.

»Sedan flera år tillbaka är jag av den övertygelsen, att införandet av ett internationellt språk är den naturliga följden, den nödvändiga följden av civilisationens allmänna framåtskridande och i synnerhet kommunikationsmedlens växande utveckling. Ät människor, för vilka det varje dag blir lättare att närma sig varandra, blir det även för varje dag allt viktigare att ge ett medel att förstå varandra. Detta påstående är för mig nästan lika säkert som ett geometriskt axiom.»

Ernest Naville.

**Bonan kaj feliĉoriĉan novjaron
deziras al siaj amikoj
kaj samideanoj:**

Adamsson, Ester, Gefle.
Adamsson, Einar, »
Andersson, Erik, policano, Gefle.
Andersson, Hugo, Gefle.
Andersson, Th., »
Asplund, Signe, Norrtullsgatan 26,
Stockholm.
Bodin, Arthur, Drottninggatan 102,
Stockholm.
Bolzius, Greta, Gefle.
Carlsson, Ivar, Drottninggatan 102,
Stockholm.
Eriksson, E. A., kun familio, Gefle.
Franson, K. E., policano, Luleå.
Frisk, Rudolf, Roslagsgat. 41, Stock-
holm.
Gustafsson, Sven O., Gefle.
Hansson, J. A., Västmannagat. 70,
Stockholm.
Hedberg, A. G., Blekingegatan 15,
Stockholm
Hedblom, Erik E., Gefle.
Hedlund, Sven,
Holmstedt, C. G., »
Holmstedt, E., »
Johansson, Gusten, Roslagsgat. 46,
Stockholm.
Johansson, Harry,
Johansson, John,
Josefson, Helmi, Agnegat. 16 III,
Stockholm.
Karlsson, O. M., Vikingagatan 14,
Stockholm.
Karlsten, K. A., Hålberg, Glom-
merträsk.
Lagerman, Gustav, Birgèr Jarlsgat.
122, Stockholm.
Landin, J. L., Frånö.
Lidholm, S., Gefle.
Lindberg, Otto, »
Melin, David, »
Milton, A., Tulegat. 36, Stockholm.
Nilson, Hulda, Gefle.
Ohlsson, Carl, 2:a Långgatan 32,
Göteborg.
Olsson, Frans A., Gefle.
Pehrsson, R., Älfkarleö.
Persson, Hildur, instruistino, Gefle.
Pettersson, Axel, Drottninggat. 102,
Stockholm.
Pierrou, Oscar, Gefle.
Rosengren, Teodor, Hagagatan 10,
Stockholm.
Strandberg, Karl, Gefle.
Svensson, A., »
Söderström, Leonard, Gefle.
Tell, Leander, G:a Rådstugugat. 44,
Norrköping.
Wahlund, W., Gefle.
Westerlund, kun familio, Gefle.
Wigzell, E. B., kun edzino, »

Thermos-Flaskor 2:50

Lösa glas 1:25

hos

A.-B. Axel Karlstrand

Rikst. 12 27 GEFLE Rikst. 12 27

Observu!

Ĉiuj esperantistaj gazetoj

*estas petataj sendi interŝanĝe po du
ekzemplerojn al la redakcio de La
Espero.*

Adresu:

S-ro R. Pehrsson,

Kraftverksbyggnaden,

Älfkarleö, (Svedujo).

Wiklund, M. E., fajro-soldato, Gefle,
Vännerdahl, Harry, Drottninggatan
102, Stockholm.

Örn, A. K., kun edzino, Gefle.
Östlund, Viktor A. Stockholm.

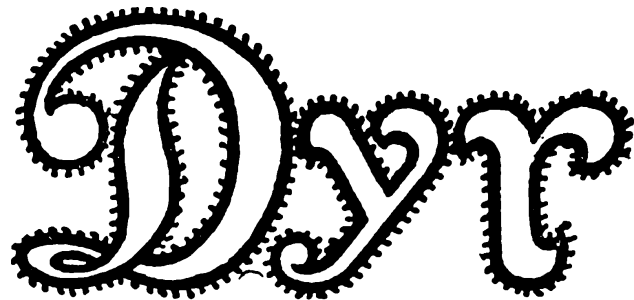

Libroj kaj gazetoj.

»*Universala Unuiĝo*» estas la
nomo de granda interesa ĵurnalo aŭ
revuo, aperonta laŭ la cirkonstan-
coj. La unua numero prezentas sin
kiel 86-paĝan grandformatan kaje-
ron plena je interesaj artikoloj,
koncernante religion, filozofion,
vegetarismo, laborkolonioj, koopera-
tismo, mondpaco kaj mondlingvo
k. t. p. La artikoloj estas presataj
en du aŭ tri el la lingvoj Espe-
ranta, angla, germana aŭ rusa.
Certe ĉiu progresemlulo trovas ion
valoran en ĝi.

Bär Esperantostjärnan!

är den erfarenhet ägaren till ett par 25-
kronorsskor gör, då han finner dem totalt
förstörda på ett par månaders tid, genom
användningen av billig och dålig skocreme.

Använd därför alltid Ahlgrens Skinn-
och Läderbalsam "**Nobless**", som
bevarar lädrets smidighet och ger sko-
donen den vackraste glans.

Observera den praktiska förpackningen:
i tuber à 35 öre.

PARIS 1914!

Vi devas legi en la arte ilustrita

KONGRESA GAZETO

la cirkulerojn de la Organiza Komitato;
la informojn de la Komisionoj;
la praktikajn konsilojn de M. Z. A.;
la artikolojn de famaj Esperantistoj;
la respondon al ĉiuj viaj demandoj.

SED

por legi tion, necese estas ricevi la
Gazeton.

Ricevos ĝin nur la jam
aliĝintaj Kongresanoj.

VI ALIĜU!

Se vi aliĝos ekzemple en Marto, la unua
de vi ricevota numero estos la Aprila

La unua numero aperos en Januaro 1914.

Esperantista Poŝkalendaro 1914

La praktika, de ĉiu esperan-
tisto ŝatata poŝlibro reaperis!

Tre interesa enhavo; inter aliaj: artikolo
pri kalendara reformo, listoj de esperan-
tistaj grupoj kaj de la gazetaro, speciala
rubriko por kolektantoj ktp.

La libreto estas vera trezoro por ĉiu
propagandisto kaj kolektanto.

Prezo: Sm. 0,400 (Mk. 0,80)
sendkosto eksterlanden Sm. 0,100

nder & Borel G. m. b. H., Esperanto-Verlag
Dresden-A. 1, Struvestr. 40

HERRAR

ekipera sig bäst och fullständigast hos

Axel Lidholm

Drottninggatan 30 GEFLE

Kiam vi bezonas
viandon, mendu
ĉe

FRANS A. OLSON

Telef. 34 □ GEFLE □ Telef. 34

W. WAHLUND

Pappersvaror och skrivmateriel

RIKSTELEFON 1723 ■ GEFLE

Josef Wikströms

Tobakshandel

GEVALIAPALATSET GEFLE

Central- och Jernvägshotellen

GEFLE

REKOMMENDERAS!

Carl Larssons

FOTOGRAFIATELIER

NYGATAN 34

Rekommenderas!

TELEFON 357

Kafé Linnéa

(Nykterhetsvännernas Kafé)

NYGATAN 24 (Pousettska huset)

■ TELEFON 859 ■

Frukostar, Middagar och Soupéer.
Smörgåsar, Kaffe, The o. Choklad m. m.
Beställningar för mindre sällskap.

LOVI A HÖRLIN

C. J. LINDH

BOK- & DISTRIBUTIONSAFFÄR

S. FÄLTSKÄRSGATAN 19, GEFLE

Rekommenderar sig vid behov av
Böcker, Tidskrifter och Häftesarbeten.

RIKSTELEFON 1697.

Läroböcker i Esperanto.

Kurs i Esperanto av G. H. Backman,
25 öre.

Lärobok i Esperanto, med Esp.-svensk
ordbok av P. Nylén, 1: — kr.

Erhållas hos **La Esperos redaktion**,
3—23, Gefle.

La Nova Testamento.

Nya Testamentet på Esperanto.

Inb. i klotband med förgyllt snitt
2: — kr. portofritt.

La Esperos red. 3—23, Gefle.

PROVU LA KOPIOKRAJONON

ESPERANTO!

3: — kr. por dekduo. 30 oeroj por unu.

W. WAHLUND, GEFLE

Wickmans Kappaffär

NORRA KUNGSGATAN 7 GEFLE

Vid Rådhusplanaden.

Kappor o. Promenaddräkter i stort urval.
Beställningar emottagas o. utföras förstklassigt.

RIKSTELEFON 1391.

“LA ONDO DE ESPERANTO”

MONATA ILUSTRATA REVUO

(fondita en la jaro 1909).

Ĉiu abonanto de la j. 1914,

krom 12 n-roj de l'gazeto, — ricevos
donace belan Esper. libron:

**Esperanta Poŝtkalendaro por
la jaro 1915.**

»La Ondó» aperas akurate la 1-an daton,
novstile. Ĉiu n-ro havas 16—24 paĝ.
Formato 17×26. Bela kovrilo.

Literaturaj konkursoj kun premioj. Port-
retoj de konataj Esperantistoj. Diversaj
ilustraĵoj. Beletistiko originala kaj tra-
dukita. Plena kroniko. Bibliografio. Nia
lanterno (kontraŭ ldo). Amuza fako (kun
premioj). Anekdotaro. Korespondo tut-
monda. (Poŝtk. ilustr.)

Anoneo en Koresp. Fako—3 respondkuponoj

La abonpagon (2 rubl.=2, 120 Sm.) oni
sendu al librejo »*Esperanto*» (Moskvo,
Lubjanskij proezd, 3, Rnslando) aŭ al
aliaj Esper. librejoj—poŝtmandate, res-
pondkupone, papermone, per bankĉekoj aŭ
per transpag. de Esp. ĉekbanko.

Kort Lärobok i Esperanto

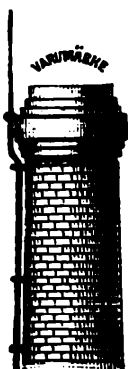
för nybörjare av

ALBIN ZACHRISSON

Läroverksadjunkt, Karlstad.

Rekvireras pr kontant hos förf., Karlstad.

PRIS 75 ÖRE.

N. Lundgren

GEFLE Interurba tel. 151

Kamentuboj por fabrikoj.

Pli ol 700 konstruitaj.
Riparoj dum uzado.

Fulmkonduktiloj estas muntataj.

Propra brikejo en Upsala.

Plej granda firmo por konstruo de
fabrikaj kamentuboj en Skandinavio.

Argenta medalo en Stockholm 1897
, , , Gefle 1901
, , , Norrköping 1906

Ozarowsky & Pehrssons Bleck- & Plåtslageri

NORRA KOPPARSLAGAREGATAN 15 GEFLE

TELEFON 188

